

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Decemb. Lux tua, veritas; & veritas Tu S. August. confess. 4. c. 9.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

convitium, nullum, quod corpore non exceperit supplicium. Vincit ut fur, consputus, ut blasphemator, percussus a lapâ, ut Pontificiæ Majestatis violator, derisus ut sacrilegus in Deum; flagellatus, ut malefactor; spinis redimitus, ut Regiæ dignitatis affectator, ad mortem condemnatus, ut populi seductor, suspensus in patibulo, binos inter latrones, ut Princeps latronum: atque ita, ut omnium sceleratissimus, interfectus omnibus cruciatibus. Ecce hinc rectissima via ad Regnum Dei, sanctissima gesta Christi. Et quod Christo non debes amoris tributum? qui se voluit, quod imitareris, tibi esse exemplum? Hoc mihi jam ratum est, & fixum; totum cor meum in te figere, & me ad normam tuæ vitæ fingere: Donec aërem cor trahet, simul trahet, simul atrahet spiritum amoris: donec venæ micabunt, simul emicabit amor: donec immortalis meus vivet animus, simul te amabo. Sine manibus, sine pedibus, sine lingua exercetur Amor: ubi cor est, ibi est copia Amoris. Tuo igitur Cordi Sacro-Sancto, totum cor consecro, dico, dedico: donec in Templo magno tuo celebrem solemnitatem hujus mee dedicationis; ubi omnia tua, erunt mea, si hinc mea sumptu tua. Eris cum Christo confors, si dederis ei cor.

Ne fias vacors, esto cum Numine concors.

18. DIES DECEMB.

Lux tua, veritas; & veritas Tu. *S. August. confes. 4. c. 9.*

Christus I.
est veritas.

Non satis fuit Christo, si nobis, ne errare ambulando, esset Via; Voluit, ne deciperemur credendo, esse Veri-

Veritas. Veritas procul habitat à sensibus; quia illi innexi sunt innumeris erroribus. Si credis tantum visui, eris Christo invisus: si auditui, malè apud eum audies: si odoratui, non eris Christi bonus odor: si tactui, audies statim; (a) *Noli metangere*: si gustui, non gustabis, quàm suavis sit Dominus. Renuntia sensibus, ut percipias, verborum, quæ Veritas loquitur, sensa; aliàs censeberis inter insensatos. Veritas, est cælestis planta, non floret in terris: non alicur carne, & sanguine; quia caro & sanguis non revelabit tibi arcana Veritatis. Antequam ad nos descendit Veritas, hoc est, Redemptor generis humani; totum mendacii tenebris caligabat genus humanum, veluti in cæco specu, aut tenebricoso antro, aut tetra spelæo: ita ut nulla pateret vel rimula, per quam vel tenuissimus Veritatis radius posset elucere. Hinc, sicut nulla Divinæ Veritatis lucebat scintilla; nulla quoque Divini amoris ardebat favilla; tandem, ut, dissipatâ veluti opacâ nube, Veritas ubique lucis suæ effunderet radios, quæ semper fuerat sursum, Veritas deorsum descendit; ut homines, qui erant de deorsum, quæ sursum sunt, quærent; quæ turium sunt, saperent. Quidquid non est ad normam Christianæ Doctrinæ, sive Veritatis, est mendacium, fraus, vanitas, error. Quantum ergò sumus obnoxii Christo; cujus doctrinâ, possumus nullis obnoxii esse erroribus. Omnes per Fidem credimus vera; sed non omnes credimus verè.

II. Si credis vera, quæ Christus dicit; cur moribus contradicis? Si est verum, (quod indubiè est vero verius) quod oportuerit Christum pati, ut intraret

Sss 3

traret

(a) *Joan.* 20.

traret in gloriam suam; cur tu non modò pati nolis, sed patiendi occasiones fugis? Si verum est, Deum providere omnia in bonum justorum; cur tam acerbè affligeris? cur tam amarè angeris, levibus, quos subis, laboribus; exiguis, quas pateris, angustiis? Si hæc quàm vera, tam verè credis; dum adversa tibi eveniunt, totus lætitiis incederes. Si hîc in terris videres, delapsum è cælis, unum aliquem vel è sanctissimis Viribus, ut Davidem; vel ex Apostolis, ut Paulum; vel ex Angelis, ut Gabrielem; qui tibi certò affereraret, & quidem ex parte Dei, esse Dei voluntatem, desiderium, addo & imperium, ut hanc, quæ affligeris, æquo animo sustineres calamitatem; quia illa cederet in magnum tuæ & gratiæ in terris, & gloriæ in cælis cumulum; nōne hoc sufficeret; ut illam perferres non modò cum patientia, sed lætitia? Agnosce hîc tandem te, qui credis vera, non credere verè. Cur non modò toleras, imò, & toto desiderio non anhelas pati? cùm idem sit hîc pro Christo pati; imò, & patiēdo mori, ac cælo nasci. Illud quod tibi è cælo adferret nuntium; Paulus, vel Angelus, non debes tam certum existimare, ac quodcunque punctum fidei: in simili enim eventu posses incertus de veritate ambigere; an non sit sub Angelo lucis, satanas; aut sub pelle ovinâ, lupus; aut spiritus malignus, qui tibi illudat: & denique, cùm possis falli tuis sensibus. Igitur, si Veritas hæc ex fide certior sit, quàm si Angelus de cælo Evangelizaret tibi; cur minùs te debeat commovere?

III. Nos, qui gloriamur nomine Christiano; nihil minus facimus, quàm quæ Christus. Quomodò posse-

possemus majori odio prosequi Paupertatem; quàm, si Christus sub interminatione æterni exitii, nobis præcepisset odisse, & fugete Paupertatem? Quomodo potuissemus, magis averfari Humilitatem; si dixisset: Omnis, qui se humiliat, damnabitur; quàm modò, cum tamen promittit, eum, qui se humiliat, exaltandum? testimonium est Christi; & scimus nos Christiani, quia verum est ejus testimonium. (a) *Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam; quoniam ipsorum est regnum cælorum.* Nos ita persecutionem abominamur; ac si dixisset: Miseri, qui persecutionem patiuntur; quia ipsorum est domus infernorum. Dicit Christus: *Beati mundo corde, &c.* Quis tamen in mundo, studet esse mundo corde? Scimus, quod Christus sit Veritas; nec tamen plus ei credimus, quàm si esset ipsa vanitatum vanitas. Si Quid nobis suadeat mundus; nobis oraculum; Si quid suggerat daemon; nobis quasi lex est: tam facile illi credimus; ac si pro nobis fuisset mortuus. Ita averfamur Christi consilia, spernimus monita, contemnimus imperia; ac si illa effutisset, vel fatuus aliquis in trivio, vel histrio ridiculus in teatro, vel Sy-cophanta in foro. O Deus! hoc debeo corruptæ naturæ, quæ corpus, ut inutile pondus humi premit, unaq; secum colligatum animum, pronum in terram vergit. Cupit quidè anima, tanquã Aquila supra terras, & maria, & nubes, & supra quidquid est mortale in hac vitâ mortali eniti, ac defigere oculos in contemplandâ luce Veritatis tuæ; sed ah! catenâ carneâ corporis innodatus, retrahor ad ima: sed, an ideò, quia non possum sumere pennas, ut aquila, & tam altè

(a) *Matth. 5.*

volare, non potero te amare? En Christe; quia tu es Dominus cæli, & terræ, totius cæli, & terræ stipatus amoribus: Tibi procumbo, quidquid hîc, vel illic immortalium flammarum collucet, illud totum tibi repræsentō; ut amoris mei suppleant defectum. Illic in regione Veritatis gaudebo, videns in te uno, omne verum.

Est pro ventre merum; pro mente, & pectore verum.

19. DIES DECEMB.

Dignus planè est morte, qui tibi recusat vivere. *Bernard. super Cant.*

Christus I.
est vita.

Cui potius oportet vivere, quàm ei, cui omnia vivunt? in quo vivimus, movemur, & sumus? qui est Auctor omnis vitæ; qui est vita vitæ nostræ, qui sibi viventibus promittit vitam æternam? An non dignissimus morte, & quidem æternâ, & in eâ pœnis sempiternis, qui recusat ei vivere; ex quo, per quem, & in quo est omnis vita? Vivere Christo; est mori mundo: mori mundo, est nihil sapere eorum, quæ sunt mundi. Sicut cadaver; si induatur purpurâ, & bysso, & non erigit civitas; si ab omnibus, ut Dominus omnium, pronocapite honoretur; varii proceres, eum ut Regem omni prosequantur cultu, non inflatur fastu: illi apponantur selectissima fercula, suavissima bellaria, generosum massicum; nullum prodit famis indicium, edendi desiderium; omnia ei, quæ expetunt omnes, offerantur; ita se gerit, ac si nihil offerres; caret omnia motu, & sensu. Si talem te exhibeas circa bona mundi; mortuus es mundo: & sic mori-